BENDROJO TEISMO (ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. vasario 3 d.* [i]

„Institucinė teisė – Parlamentas – Psichologinis priekabiavimas – Parlamento pirmininko sprendimai, kuriais pripažinta, kad du akredituoti Parlamento nario padėjėjai patyrė priekabiavimą ir Parlamento nariui paskirta nuobauda, atimant teisę 12 dienų gauti dienpinigių išmoką – Parlamento darbo tvarkos taisyklių 11 ir 166 straipsniai – Vidaus skundas – Parlamento biuro sprendimas, kuriuo patvirtinama nuobauda – Parlamento darbo tvarkos taisyklių 167 straipsnis – Ieškinys dėl panaikinimo – Ieškinio pareiškimo terminas – Priimtinumas – Teisė į gynybą – Deliktinė atsakomybė“

Byloje T-17/19

Giulia Moi, gyvenanti [*asmens duomenys*] (Italija), atstovaujama advokatų M. Pisano ir P. Setzu,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą T. Lazian, S. Seyr ir M. Windisch,

atsakovą,

dėl, pirma, SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti įvairius aktus, priimtus vykdant procedūrą dėl priekabiavimo pripažinimo ir nuobaudos skyrimo, pradėtą prieš ieškovę, arba, jei šis prašymas nebūtų patenkintas, pripažinti, kad jai paskirta nuobauda yra per didelė ir (arba) neproporcinga ir ją pakeisti Parlamento darbo tvarkos taisyklių 166 straipsnio a punkte numatyta nuobauda, ir, antra, SESV 268 straipsniu grindžiamo prašymo priteisti iš Parlamento žalos atlyginimą ir įpareigoti Parlamento pirmininką paskelbti informaciją viešai per Parlamento plenarinį posėdį

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise, P. Nihoul (pranešėjas), R. Frendo ir J. Martín y Pérez de Nanclares,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. liepos 10 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė Giulia Moi buvo Europos Parlamento narė nuo 2014 m. iki 2019 m.

2 2017 m. lapkričio 22 d. du jos akredituoti Parlamento nario padėjėjai (toliau – du APNP) pateikė pagalbos prašymą pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 24 straipsnį, nurodydami sudėtingą padėtį darbe.

3 2017 m. lapkričio 27 ir 28 d. minėti du APNP pateikė Komitetui dėl priekabiavimo ir jo prevencijos darbo vietoje, kuriame nagrinėjami akredituotų Parlamento narių padėjėjų skundai dėl Parlamento narių (toliau – Patariamasis komitetas), įsteigtam pagal 2014 m. balandžio 14 d. Akredituotų Parlamento narių padėjėjų skundų dėl Parlamento narių priekabiavimo nagrinėjimo ir priekabiavimo prevencijos darbo vietoje vidaus taisykles su pakeitimais, padarytais 2015 m. liepos 6 d. (toliau – 2014 m. balandžio 14 d. taisyklės su pakeitimais, padarytais 2015 m. liepos 6 d.), skundą dėl priekabiavimo.

4 2018 m. vasario 23 d. raštu Patariamasis komitetas informavo ieškovę apie dviejų APNP skundų turinį ir paprašė pateikti pastabas dėl jų teiginių.

5 2018 m. vasario 27 d. Patariamasis komitetas išklausė du APNP.

6 2018 m. kovo 9 d. ieškovė pateikė savo pastabas dėl dviejų APNP skundų.

7 2018 m. kovo 20 d. Patariamasis komitetas išklausė ieškovę.

8 2018 m. kovo 28 d. ieškovė pateikė Patariamajam komitetui papildomus dokumentus.

9 2018 m. gegužės 22 d. raštu Patariamojo komiteto pirmininkė Parlamento pirmininkui pateikė nuomonę, joje Patariamasis komitetas pripažino, kad būta priekabiavimo, kaip jis suprantamas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį.

10 2018 m. liepos 3 d. raštu, apie kurį buvo pranešta kitą dieną, Parlamento pirmininkas informavo ieškovę apie Patariamojo komiteto nuomonėje padarytas išvadas dėl priekabiavimo fakto ir paprašė jos pateikti pastabas dėl šių išvadų 2018 m. liepos 20 d.

11 2018 m. liepos 18 d. raštu, kurį Parlamentas gavo tų pačių metų liepos 20 d., ieškovė atsakė į Parlamento pirmininko prašymą; ji ginčijo priekabiavimo faktą.

12 2018 m. spalio 2 d. rašte Parlamento pirmininkas, išnagrinėjęs Patariamojo komiteto nuomonę ir ieškovės pastabas, informavo ją, kad „[pritaria] Patariamojo komiteto nuomonei, kurioje nustatyta, kad dviejų skundo pateikėjų nurodyta situacija [priskiriama] psichologiniam priekabiavimui, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus“. Vykstant procesui Bendrajame Teisme Parlamentas šį raštą nurodė kaip „Parlamento pirmininko sprendimą dėl priekabiavimo“. Šis pavadinimas bus naudojamas ir šiame sprendime nagrinėjamam dokumentui nurodyti.

13 Tą pačią dieną Parlamento pirmininkas ieškovei išsiuntė kitą dokumentą, pavadintą „2018 m. spalio 2 d. Pirmininko sprendimas“, jame, pirma, jis tvirtino, kad ieškovės veiksmai „pažeid[ė] principus ir vertybes, į kuriuos daroma nuoroda [Parlamento darbo tvarkos] taisyklėse, visų pirma [ESS] 2 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 1 straipsnį (pagarba žmogaus orumui) bei 31 straipsnį (teisė į darbo sąlygas, kuriomis užtikrinama darbuotojų sveikata, sauga ir orumas)“, ir, antra, nurodė, kad „nusprendė 12 dienų laikotarpiui atimti iš [ieškovės] teisę gauti dienpinigių išmoką, kaip nuobaudą už jos veiksmus [dviejų APNP] atžvilgiu, vertinamus kaip psichologinis priekabiavimas“. Vykstant procesui Parlamentas šį raštą nurodė kaip „Parlamento pirmininko sprendimą dėl nuobaudos“. Šis pavadinimas bus naudojamas ir šiame sprendime minėtam dokumentui nurodyti.

14 Abu šio sprendimo 12 ir 13 punktuose paminėti dokumentai ieškovei buvo pateikti kartu.

15 2018 m. spalio 16 d. ieškovė Parlamento biurui pateikė vidaus skundą dėl Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos, kaip tai jai buvo leidžiama daryti pagal taikytiną Parlamento darbo tvarkos taisyklių (toliau – Darbo tvarkos taisyklės) 167 straipsnį. Šiame skunde ji ginčijo tai, kad jos veiksmai dviejų APNP atžvilgiu galėjo būti pripažinti priekabiavimu, ir, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, prašė jai skirti švelnesnę nuobaudą.

16 2018 m. lapkričio 12 d. sprendimu, paskelbtu tų pačių metų lapkričio 14 d. plenariniame posėdyje ir apie kurį pranešta tą pačią dieną, Parlamento biuras patvirtino Parlamento pirmininko sprendimą dėl nuobaudos (toliau – Parlamento biuro sprendimas).

II. Procesas ir šalių reikalavimai

17 2019 m. sausio 11 d. ieškovė pareiškė šį ieškinį.

18 Remdamasis teisėjo pranešėjo siūlymu, Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė Parlamento pateikti tam tikrus dokumentus, taip pat šalims pateikė rašytinių klausimų, į kuriuos paprašė atsakyti raštu. Šalys šiuos prašymus įvykdė per nustatytą terminą.

19 Atsižvelgdamas į ketvirtosios kolegijos siūlymą ir remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, Bendrasis Teismas nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

20 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus per 2020 m. liepos 10 d. posėdį.

21 Ieškiniu ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– visų pirma panaikinti Parlamento biuro sprendimą, Parlamento pirmininko sprendimą dėl nuobaudos ir „visus ankstesnius, vėlesnius ir su nurodyta nuobauda susijusius aktus“,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, „konstatuoti, kad paskirta drausminė nuobauda yra per griežta [arba] neproporcinga, ir atitinkamai ją pakeisti Darbo tvarkos taisyklių 166 straipsnio [3 dalies] a [punkte] numatyta nuobauda“,

– bet kuriuo atveju priteisti iš Parlamento teisingai nustatytą žalos atlyginimą, t. y. sumokėti 50 000 EUR arba bet kokią kitą didesnę ar mažesnę sumą, kuri, Teismo nuomone, yra teisinga,

ir įpareigoti Parlamento pirmininką paskelbti šią informaciją viešai per Parlamento plenarinį posėdį,

– priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

22 Be to, ieškovė pateikė įvairių prašymų taikyti proceso organizavimo ir tyrimo priemones bei prašymų pateikti įrodymų.

23 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti prašymą panaikinti Parlamento pirmininko sprendimą dėl nuobaudos kaip nepriimtiną,

– atmesti prašymą panaikinti visus parengiamuosius, vėlesnius ar su nurodyta nuobauda susijusius aktus kaip nepriimtiną,

– atmesti Bendrajam Teismui pateiktus prašymus duoti nurodymus Parlamentui ir veikti vietoje jo kaip nepriimtinus,

– atmesti prašymus pateikti įrodymus ir prašymus taikyti proceso organizavimo ir tyrimo priemones kaip nepriimtinus,

– atmesti prašymus atlyginti žalą kaip nepriimtinus,

– atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtiną ir kaip nepagrįstą dėl likusios dalies,

– priteisti iš ieškovės visas bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

A. Dėl taikytinos teisės

24 Pirmiausia reikia pažymėti, kad šioje byloje taikomos Darbo tvarkos taisyklių 11, 166 ir 167 straipsnių ir 2014 m. balandžio 14 d. taisyklių su pakeitimais, padarytais 2015 m. liepos 6 d., nuostatos.

25 Kaip Parlamentas pripažino atsakydamas į Bendrojo Teismo jam pateiktus klausimus, sprendime dėl nuobaudos Parlamento pirmininkas klaidingai rėmėsi 2018 m. liepos 2 d. Parlamento biuro sprendimu dėl Patariamojo komiteto, atsakingo už skundų dėl Parlamento narių priekabiavimo ir procedūrų šioje srityje, veikimo.

26 Iš tiesų, remiantis pastarojo sprendimo 15 straipsnio 1 dalimi, jis taikomas tik po 2018 m. rugsėjo 1 d. pateiktiems pagalbos prašymams. Šiuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 2 punkto, pagalbos prašymus du APNP pateikė 2017 m. lapkričio 22 d.

B. Dėl prašymo panaikinti

1. Dėl prašymo panaikinti priimtinumo, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 76 straipsnį

27 Aiškiai nenurodydamas nepriimtinumo pagrindo Parlamentas pažymi, kad, priešingai, nei reikalaujama pagal Procedūros reglamento 76 straipsnį, ieškovė savo prašyme dėl panaikinimo nenurodė aiškiai suformuluotų pagrindų.

28 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, kuri pagal šio statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą yra taikoma procesui Bendrajame Teisme, ir pagal Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą ieškinyje turi būti, be kita ko, nurodytas ginčo dalykas ir pateikta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Ši informacija turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – atitinkamai nagrinėti ieškinį, prireikus be jokios kitos papildomos informacijos, kuria galima būtų pasiremti. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir tinkamą teisingumo vykdymą, tam, kad ieškinys būtų priimtinas, svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis pagrįstas, bent glaustai, tačiau nuosekliai ir suprantamai, turi būti išdėstytos pačiame ieškinio tekste (žr. 2018 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *SH / Komisija*, T-283/17, EU:T:2018:917, 86 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

29 Šioje byloje tiesa, kad ieškinys nėra pagrįstas nuosekliais, vienas po kito pateiktais ir atskirai įvardytais pagrindais.

30 Vis dėlto, kaip dublike nurodo ieškovė, jos pagrindų nurodymo būdas netrukdo Bendrajam Teismui nustatyti tris ieškinio pagrindus, kuriais siekiama pagrįsti prašymą dėl panaikinimo ir kuriuos Parlamentas, beje, ginčijo. Šie ieškinio pagrindai grindžiami, pirma, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies, teisės į gynybą paisymo principo, nešališkumo pareigos ir „teisės į dalyvavimą bei rungimosi principą“ pažeidimu, antra, motyvavimo stoka ir, trečia, piktnaudžiavimu įgaliojimais.

31 Taigi turi būti pripažinta, kad ieškinys atitinka Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkte numatytus reikalavimus.

2. Dėl prašymo panaikinti dalyko

32 Kaip matyti iš ieškinio dalyko aprašymo ir jo reikalavimų, ieškovė prašo panaikinti Parlamento biuro sprendimą.

33 Pirmajame ieškinio puslapyje, ieškinio dalyko apibrėžime, ieškovė taip pat prašo panaikinti Parlamento pirmininko sprendimą dėl nuobaudos.

34 Be to, reikia pažymėti, kad, nors Parlamento pirmininko sprendimas dėl priekabiavimo nei ieškinio dalyko aprašyme, nei reikalavimuose nėra aiškiai paminėtas tarp aktų, kuriuos prašoma panaikinti, iš ieškinio pagrindų santraukos matyti, kad ieškovė aiškiai siekė šį sprendimą ginčyti.

35 Beje, to neginčija ir Parlamentas.

36 Kadangi Parlamentas galėjo šį prašymą identifikuoti ir į jį išsamiai atsakyti, reikia pripažinti, kad prašymas panaikinti taip pat susijęs su Parlamento pirmininko sprendimu dėl priekabiavimo, net jei šis sprendimas formaliai nėra nurodytas ieškinio dalyko aprašyme (šiuo klausimu žr. 1967 m. kovo 2 d. Sprendimo *Simet ir Feram / Vyriausioji valdyba*, 25/65 ir 26/65, EU:C:1967:4, 53 punktą).

37 Tai, kad prašymas panaikinti taip pat susijęs su Parlamento pirmininko sprendimu dėl priekabiavimo, patvirtina ieškinio dalyko aprašyme ir ieškinio 17 punkte pateiktas ieškovės prašymas panaikinti visus ankstesnius, vėlesnius ar su nuobauda susijusius aktus.

38 Iš bylos medžiagos nematyti, kad pastaruoju prašymu ieškovė būtų nurodžiusi kitus sprendimus nei Parlamento pirmininko sprendimas dėl priekabiavimo.

39 Taigi reikia manyti, kad prašymas panaikinti susijęs su Parlamento pirmininko sprendimu dėl priekabiavimo, Parlamento pirmininko sprendimu dėl nuobaudos ir Parlamento biuro sprendimu (toliau – ginčijami sprendimai).

3. Dėl prašymo panaikinti priimtinumo, kiek jis susijęs su Parlamento pirmininko sprendimu dėl nuobaudos

40 Parlamentas mano, kad prašymas panaikinti, kiek jis susijęs su Parlamento pirmininko sprendimu dėl nuobaudos, turi būti atmestas kaip nepriimtinas dėl dviejų priežasčių, iš kurių viena nurodyta kaip pagrindinė, o kita – papildoma.

41 Visų pirma Parlamentas teigia, kad Parlamento pirmininko sprendimas dėl nuobaudos buvo pakeistas Parlamento biuro sprendimu, kuriame išdėstyta galutinė institucijos pozicija, taigi, dėl jos ir turėjo būti pareikštas ieškinys.

42 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad Parlamento biuro sprendimas buvo priimtas po to, kai ieškovė, remdamasi Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsniu, pateikė vidaus skundą dėl Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos.

43 Pagal jurisprudenciją administracinės teisių gynimo priemonės dėl sprendimo egzistavimas, nesvarbu, ar ši teisių gynimo priemonė yra privalomojo ar neprivalomojo pobūdžio, neturi įtakos suinteresuotojo asmens teisei bet kada pareikšti ieškinį teisme dėl tokio sprendimo (2018 m. vasario 21 d. Sprendimo *LL / Parlamentas*, C-326/16 P, EU:C:2018:83, 34 punktas).

44 Taigi, be kita ko, atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje įtvirtintą teisę į veiksmingą teisminę gynybą, negalima teigti, kad Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsnyje numatytos apskundimo procedūros pradėjimas daro žalą teisei pareikšti ieškinį teisme dėl ginčijamo sprendimo (pagal analogiją žr. 2018 m. vasario 21 d. Sprendimo *LL / Parlamentas*, C-326/16 P, EU:C:2018:83, 35 punktą).

45 Be to, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją administracinis skundas ir eksplicitinis ar implicitinis sprendimas jį atmesti yra sudėtingos procedūros dalis. Tokiomis aplinkybėmis, nors formaliai ieškinys pareiškiamas dėl skundo atmetimo, juo kreipiamasi į Sąjungos teismą dėl asmens nenaudai priimto akto, dėl kurio pateiktas skundas (2018 m. vasario 21 d. Sprendimo *LL / Parlamentas*, C-326/16 P, EU:C:2018:83, 36 punktas ir 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Selimovic / Parlamentas*, T-61/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:565, 45 punktas).

46 Be to, taip pat pagal suformuotą jurisprudenciją ieškinys yra priimtinas, nesvarbu, ar jis pareikštas vien dėl sprendimo, dėl kurio pateiktas skundas, dėl sprendimo, kuriuo atmestas tas skundas, ar bendrai dėl abiejų šių sprendimų, su sąlyga, kad tas skundas ir ieškinys pateikti per minėtuose straipsniuose numatytus terminus (žr. 2018 m. vasario 21 d. Sprendimo *LL / Parlamentas*, C-326/16 P, EU:C:2018:83, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

47 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Parlamento biuro sprendimo priėmimas nekliudo ieškovei apskųsti Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos, net jei dėl to sprendimo buvo pateiktas skundas, pagrįstas Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsniu.

48 Be to, Parlamentas tvirtina, kad ieškinys, kiek jis susijęs su Parlamento pirmininko sprendimu dėl nuobaudos, yra nepriimtinas, nes buvo pareikštas pasibaigus SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje numatytam dviejų mėnesių terminui.

49 Šiuo klausimu reikia priminti, kad administracine teisių gynimo priemone, neatsižvelgiant į tai, ar ji yra privaloma, ar ne, siekiama leisti ir skatinti taikiai išspręsti tarp suinteresuotojo asmens ir administracijos kilusį ginčą, kad būtų išvengta bylinėjimosi teisme (2018 m. vasario 21 d. Sprendimo *LL / Parlamentas*, C-326/16 P, EU:C:2018:83, 25 punktas ir 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Selimovic / Parlamentas*, T-61/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:565, 43 punktas).

50 Šiuo atveju Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsnyje numatyta procedūra yra neprivaloma ikiteisminė procedūra. Ji taptų neveiksminga, jei, siekdamas taikiai išspręsti ginčą, ja pasinaudojęs Parlamento narys turėtų pareikšti ieškinį teisme prieš pasibaigiant šiai administracinei procedūrai, kad nepažeistų ieškinio dėl ginčijamo sprendimo, dėl kurio ir vyksta minėta procedūra, panaikinimo pareiškimo termino (2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Selimovic / Parlamentas*, T-61/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:565, 43 punktas).

51 Be to, reikia pažymėti, kad Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsnyje numatyta, kad, jeigu Parlamento biuras nepriima sprendimo dėl vidaus skundo per šiam tikslui nustatytą keturių savaičių terminą, nuobauda laikoma niekine ir negaliojančia, todėl tokiu atveju nereikia kreiptis į teismą (2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Selimovic / Parlamentas*, T-61/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:565, 44 punktas).

52 Taigi reikia konstatuoti, kad šiame ieškinyje ieškovė galėjo prašyti panaikinti Parlamento pirmininko sprendimą dėl nuobaudos vėliausiai tą dieną, kai baigėsi ieškinio pareiškimo terminas, skaičiuojamas nuo pranešimo apie Parlamento biuro sprendimo priėmimą dienos (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Selimovic / Parlamentas*, T-61/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:565, 48 punktą; šiuo klausimu ir pagal analogiją taip pat žr. 2018 m. vasario 21 d. Sprendimo *LL / Parlamentas*, C-326/16 P, EU:C:2018:83, 41 punktą).

53 Šioje byloje Parlamento biuro sprendimas buvo priimtas 2018 m. lapkričio 12 d. ir apie jį ieškovei pranešta 2018 m. lapkričio 14 d. Ieškinys dėl panaikinimo buvo pareikštas 2019 m. sausio 11 d.

54 Iš to matyti, kad ieškinys, kiek jis susijęs su Parlamento pirmininko sprendimu dėl nuobaudos, nelaikytinas pareikštu pavėluotai.

4. Dėl prašymo panaikinti priimtinumo, kiek jis susijęs su Parlamento pirmininko sprendimu dėl priekabiavimo

55 Parlamentas taip pat mano, kad prašymas panaikinti, kiek jis susijęs su Parlamento pirmininko sprendimu dėl priekabiavimo, buvo pateiktas pasibaigus SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje numatytiems terminams.

56 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodo Parlamentas, Parlamento pirmininko sprendimas dėl priekabiavimo buvo priimtas 2018 m. spalio 2 d., o šis ieškinys pareikštas 2019 m. sausio 11 d., t. y. praėjus daugiau nei dviem mėnesiams po pranešimo apie šį sprendimą.

57 Per teismo posėdį Parlamentas nurodė, kad procedūra dėl priekabiavimo veiksmų, kuriais kaltinami Parlamento nariai, buvo organizuojama taip, kad būtų atsižvelgta į, pirma, jų ypatingą padėtį ir, antra, Parlamento biuro išreikštą pageidavimą dalyvauti tik nagrinėjant skundą dėl nuobaudos, neįtraukiant jo į tą procedūros dalį, kuri susijusi su priekabiavimo fakto nustatymu.

58 Būtent dėl šių priežasčių buvo nustatyta dviejų dalių procedūra, o kiekvienai daliai taikyta atskira teisių gynimo priemonių tvarka, nes, priešingai nei Parlamento pirmininko sprendimo dėl priekabiavimo atveju, Parlamento nustatyta tvarka leidžia asmeniui, dėl kurio pradėtas tyrimas, pareikšti Parlamento biurui vidaus skundą dėl Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos.

59 Parlamento nuomone, ši tvarka pagrįsta, pirma, Darbo tvarkos taisyklių 166 ir 167 straipsniais ir, antra, 2014 m. balandžio 14 d. taisyklių su pakeitimais, padarytais 2015 m. liepos 6 d., 12 straipsniu.

60 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Darbo tvarkos taisyklių 166 straipsnio „Nuobaudos“ 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Rimto trukdymo posėdžio darbui ir sutrikimų Parlamento darbe atvejais, kai pažeidžiami 11 straipsnyje nustatyti principai, Parlamento pirmininkas priima motyvuotą sprendimą, kuriuo skiriama atitinkama nuobauda.“

61 Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsnyje „Vidaus skundų pateikimo tvarka“ nustatyta:

„Atitinkamas Parlamento narys per dvi savaites nuo pranešimo apie Parlamento pirmininko pagal 166 straipsnio 1–4 dalis paskirtą nuobaudą gali pateikti skundą Biurui. Pateikus skundą sustabdomas nuobaudos taikymas. Nedarant poveikio Parlamento nario teisėms, susijusioms su apskundimu už Parlamento ribų, ne vėliau kaip per keturias savaites nuo skundo pateikimo dienos arba, jei per tą laiką neposėdžiauja, per kitą posėdį Biuras gali panaikinti, patvirtinti arba pakeisti paskirtą nuobaudą. Jeigu per nustatytą terminą Biuras nepriima sprendimo, nuobauda laikoma niekine ir negaliojančia.“

62 2014 m. balandžio 14 d. taisyklių su pakeitimais, padarytais 2015 m. liepos 6 d., 12 straipsnyje nustatyta:

„1. Atsižvelgdamas į [Patariamojo komiteto] nuomonę, Parlamento pirmininkas priima motyvuotą sprendimą dėl to, ar priekabiavimo iš tiesų būta. Jis raštu praneša komitetui apie priemones, kurių ketina imtis. Apie tai informuoja suinteresuotąsias šalis. Prieš priimdamas bet kokį sprendimą, kuriuo konstatuojama, kad būta priekabiavimo, Parlamento pirmininkas išklauso atitinkamą Parlamento narį.

<…>

3. Prireikus Parlamento pirmininkas atitinkamam Parlamento nariui skiria nuobaudą pagal [Darbo tvarkos taisyklių] 11 ir 166 straipsnius. Parlamento nario klausymas pagal 1 dalį reiškia klausymą pagal [Darbo tvarkos] taisyklių 166 straipsnio 1 dalį.“

63 Priešingai, nei nurodo Parlamentas, iš šių nuostatų nematyti, kad, kiek tai susiję su šios institucijos nariais, pirma, procedūros, susijusios su priekabiavimu, būtinai turi lemti atskirus sprendimus dėl priekabiavimo ir dėl nuobaudos ir, antra, šiems sprendimams turi būti taikomos skirtingos skundų nagrinėjimo tvarkos.

64 Iš tiesų Darbo tvarkos taisyklių 166 straipsnyje ir 2014 m. balandžio 14 d. taisyklių su pakeitimais, padarytais 2015 m. liepos 6 d., 12 straipsnyje numatyta tik tai, kad motyvuotas sprendimas priimamas netinkamo elgesio atveju ir kad gali būti paskirta nuobauda, neatmetant galimybės, kad šie veiksniai, *a priori* neatsiejami, bus nagrinėjami tame pačiame sprendime.

65 Tuo pačiu klausimu Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsnyje tik patikslinamas skundo pateikimo termino pradžios momentas, nurodant, kad šis terminas pradedamas skaičiuoti nuo nuobaudos skyrimo, ir neatmetant galimybės, kad sprendime, kuriuo ji paskirta, taip pat gali būti nustatytas priekabiavimo faktas.

66 Be to, Parlamento daromas skirtumas tarp sprendimo dėl nuobaudos ir sprendimo, kuriuo konstatuojamas priekabiavimo faktas, darant prielaidą, kad jis gali remtis šio sprendimo 60–62 punktuose nurodytomis nuostatomis, lemia tai, kad šie sprendimai vertinami nevienodai, kiek tai susiję su teisių gynimo galimybėmis, nors jie neatsiejamai susiję.

67 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip savo sprendimo 4 punkte pabrėžė Parlamento biuras, teisių gynyba turi pasižymėti „veiksmingumu“.

68 Šis reikalavimas įtvirtintas Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje, pagal kurį kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, buvo pažeistos, turi teisę į veiksmingą jų gynybą.

69 Kaip nurodo Parlamentas, jo nariui nepateikus vidaus skundo dėl Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos, Sąjungos teismas, kuriam tiesiogiai pareikštas ieškinys dėl šio sprendimo, turi galimybę per tą patį teismo procesą išnagrinėti ryšį tarp nuobaudos, faktinių aplinkybių ir procedūros.

70 Atsižvelgiant į pareigą užtikrinti veiksmingą teisinės gynybos pobūdį, jokia priežastis nepateisintų to, kad teismo vykdoma Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos kontrolė galėtų skirtis, kai Parlamento narys prieš kreipdamasis į teismą dėl šio sprendimo pateikia vidaus skundą.

71 Iš tiesų teisinės gynybos veiksmingumas reikalauja, kad, kaip yra tuo atveju, kai dėl Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos nepateikiama jokio vidaus skundo, Sąjungos teismas galėtų nagrinėti ir sprendimą dėl elgesio, ir sprendimą dėl nuobaudos, nes nuobauda yra teisėta tik tuo atveju, jeigu, pirma, elgesys pasitvirtino, o išvada dėl jo yra pagrįsta pakankamais įrodymais, antra, dėl šio elgesio buvo atliktas tinkamas teisinis vertinimas ir, trečia, nuobauda yra proporcinga minėto elgesio sunkumui; ir visa tai lėmė sprendimus, priimtus pasibaigus procedūrai be trūkumų.

72 Be to, neatsiejamą ryšį tarp priekabiavimo fakto nustatymo, nuobaudos ir procedūros eigos pripažino pats Parlamento pirmininkas. Pirma, savo sprendimo dėl nuobaudos 7 punkte jis pažymėjo, kad „[s]prendimo dėl psichologinio priekabiavimo fakto nustatymo išvados ir motyvai yra šio sprendimo, susijusio su nuobaudos skyrimu, pagrindas“. Antra, to paties sprendimo 11 punkte, apibūdindamas ryšį tarp įvairių situacijos elementų, jis nurodė, kad „[a]tsižvelgiant į [ieškovės] elgesio, kuris buvo ilgalaikis, pasikartojantis ir sistemingas ir kuris rodo akivaizdžią nepagarbą [Darbo tvarkos] taisyklių 11 straipsnio 3 dalyje nustatytoms vertybėms ir principams, sunkumą“, „paskirta nuobauda <…> [buvo] tinkama ir proporcinga padarytam pažeidimui“.

73 Šiuo atveju suprantama, kad ieškovė, norėdama apsiginti, pasinaudojo Darbo tvarkos taisyklėse numatyta galimybe pateikti vidaus skundą dėl Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos.

74 Vis dėlto, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti veiksmingą teisinės gynybos Sąjungos teisme pobūdį, ši aplinkybė negali panaikinti ieškovės teisės į teisminę kontrolę, kurią vykdant bus nagrinėjami visi ginčijamos situacijos aspektai, atsižvelgiant į juos siejančius glaudžius ryšius.

75 Be to, jei ieškovė būtų tiesiogiai užginčijusi Parlamento pirmininko sprendimą dėl priekabiavimo Sąjungos teisme, Parlamento biuras būtų turėjęs pasirinkti vieną iš dviejų galimybių, iš kurių nė viena nebūtų priimtina dėl jų administracinių ir teisminių pasekmių. Pirmuoju atveju Biuras galėtų priimti sprendimą dėl nuobaudos nelaukdamas teismo sprendimo; tokiu atveju ieškovė būtų galėjusi pareikšti ieškinį ir dėl šio sprendimo, o tai tikriausiai būtų paskatinę teismą sujungti du ieškinius ir dėl to atidėti priekabiavimo situacijos teisėtumo nagrinėjimą. Antruoju atveju Biuras galėtų pageidauti palaukti teismo sprendimo; tokiu atveju kiltų grėsmė, kad jis negalėtų pasinaudoti įgaliojimais persvarstyti nuobaudą, nes, pirma, pagal Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsnį, jeigu Biuras nepriima sprendimo per keturias savaites nuo skundo pateikimo, ginčijama Parlamento pirmininko priimta nuobauda laikoma niekine ir negaliojančia, ir, antra, iš Darbo tvarkos taisyklių nuostatų nematyti, kad Biuras, laukdamas teismo proceso pabaigos, turėtų galimybę sustabdyti savo nagrinėjamą procedūrą.

76 Tokiomis aplinkybėmis teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir tinkamo teisingumo vykdymo principas bendrai reikalauja, kad į teismą tuo pat metu būtų kreipiamasi dėl sprendimų, priimtų dėl vieno ir to paties ginčo, t. y. šioje byloje dėl sprendimo, kuriuo konstatuojamas priekabiavimo faktas, ir nuo jo priklausančio sprendimo dėl už tokius veiksmus skiriamos nuobaudos, teisėtumo.

77 Taigi reikia pripažinti: kadangi Parlamento pirmininko sprendimas dėl priekabiavimo yra neatsiejamas nuo sprendimo dėl nuobaudos, ieškinio dėl pirmojo sprendimo panaikinimo pareiškimo terminas, kaip ir antrojo sprendimo atveju, pradedamas skaičiuoti tik nuo pranešimo apie Parlamento biuro sprendimą, priimtą išnagrinėjus vidaus skundą, pagrįstą Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsniu (žr. šio sprendimo 52 punktą).

78 Reikia pažymėti, kad prašymas panaikinti Parlamento pirmininko sprendimą dėl priekabiavimo negali būti laikomas pateiktu pavėluotai, taigi jis yra priimtinas.

5. Dėl esmės

79 Pirmajame ieškinio pagrinde ieškovė tvirtina, kad vykdant procedūrą, per kurią, pirma, jos veiksmai buvo pripažinti priekabiavimu ir, antra, paskirta nuobauda, ji neturėjo galimybės, nors ir prašė, susipažinti nei su tyrimo bylos dokumentais, nei su dviejų APNP pateiktais skundais ar jų pareiškimais, pateiktais Patariamajame komitete.

80 Parlamentas ginčija šiuos argumentus.

a) Dėl pagrindo priimtinumo

81 Raštu pateiktu klausimu Bendrasis Teismas klausė šalių, ar šioje byloje taikytina vadinamoji skundo ir ieškinio „atitikties“ taisyklė, ir koks būtų tokio galimo taikymo poveikis, nes pagal minėtą taisyklę reikalaujama, kad Sąjungos teismui pateiktas pagrindas ar prieštaravimas jau būtų buvęs nurodytas per ikiteisminę procedūrą arba kad jis būtų glaudžiai susijęs su joje pareikšta kritika, nes priešingu atveju ieškinys būtų nepriimtinas.

82 Parlamentas atsakė, kad jei ši taisyklė turėtų būti taikoma šioje byloje, pagrindą, susijusį su teisių į gynybą pažeidimu, reikėtų pripažinti nepriimtinu, nes ieškovė jo nenurodė savo vidaus skunde Parlamento biurui.

83 Ieškovė ginčija Parlamento ginamą poziciją.

84 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ieškinys grindžiamas SESV 263 straipsniu, o ne SESV 270 straipsniu.

85 Atitikties taisyklė buvo įtvirtinta būtent bylose, iškeltose remiantis SESV 270 straipsniu, ir dėl Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyto privalomo išankstinio skundo, tačiau šiame etape Teisingumo Teismas arba Bendrasis Teismas jos neišplėtė ir netaikė ieškiniams, pareikštiems pagal SESV 263 straipsnį po prieš tai vykusios administracinės procedūros.

86 Reikia priminti, kiek tai yra būtina, kad pagal SESV 270 straipsnį atitikties taisykle atsižvelgiama į konkretų šios nuostatos kontekstą. Remiantis ja, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso spręsti Sąjungos ir jos tarnautojų ginčus, neperžengiant Pareigūnų tarnybos nuostatuose ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygose nustatytų ribų ir laikantis juose numatytų sąlygų, pagal kurias ieškinių priimtinumas Europos Sąjungos Teisingumo Teisme aiškiai siejamas su, pirma, išankstinio skundo pateikimu ir, antra, aiškiu ar numanomu Paskyrimų tarnybos sprendimu atmesti skundą.

87 Be to, šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad nei Darbo tvarkos taisyklėse, nei jokioje kitoje šioje byloje taikytinoje teisės normoje Parlamento nario pareikšto ieškinio priimtinumas Sąjungos teisme nesiejamas su išankstinio skundo pateikimu Parlamente. Nesant tokios normos ir, atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje numatytą teisę į veiksmingą teisinę gynybą, ieškovei reikia suteikti galimybę pateikti bet kokį pagrindą Sąjungos teisme, net jeigu ji to nepadarė Parlamento biure.

88 Atitikties taisyklės taikymas šioje byloje yra dar mažiau pateisinamas dėl to, kad, kaip tai aprašė Parlamentas, Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsnyje numatyta vidaus skundo procedūra gali būti siejama tik su nuobauda. Šiomis aplinkybėmis mėginimas siekti taikaus ginčo sprendimo negali paneigti nustatyto priekabiavimo fakto, kuris gali būti ginčijamas tik teisme, taigi neapima viso atitinkamo Parlamento nario ir Parlamento ginčo.

89 Bet kuriuo atveju tai, kad ieškovė anksčiau nepateikė argumento, susijusio su teise į gynybą, neturėjo įtakos nagrinėjant vidaus skundą, nes, kaip Parlamento biuras nurodė savo sprendimo 4 ir 5 punktuose, priimdamas savo poziciją jis patikrino, ar vykdant procedūrą nebuvo padaryta

jokio akivaizdaus pažeidimo, galinčio pakenkti sprendimo skirti nuobaudą teisėtumui (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2000 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Carrasco Benítez / Komisija*, T-214/99, EU:T:2000:272, 37 ir 38 punktus).

90 Taigi reikia manyti, kad dėl pirma nurodytų priežasčių atitikties taisyklė netaikoma tokiam ginčui, kurį ieškovė pateikė spręsti Bendrajame Teisme, todėl pirmasis ieškinio pagrindas negali būti pripažintas nepriimtinu dėl to, kad teisės į gynybą paisymo principo pažeidimas nebuvo nurodytas Parlamento biure nagrinėjant vidaus skundą, pagrįstą Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsniu.

b) Dėl ieškinio pagrindo pagrįstumo

91 Kalbant apie ieškinio pagrindo pagrįstumą, reikia priminti, kad Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę, kiekvieno asmens teisę susipažinti su savo byla, laikantis teisėto konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo, ir administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus.

92 2019 m. balandžio 4 d. Sprendime *OZ / EIB* (C-558/17 P, EU:C:2019:289, 53 punktas) Teisingumo Teismas priminė, kad šioje nuostatoje numatyta teisė būti išklausytam užtikrina kiekvieno asmens galimybę deramai ir veiksmingai pareikšti savo nuomonę per administracinę procedūrą ir iki sprendimo, galinčio neigiamai paveikti jo interesus, priėmimo.

93 Taikydamas Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalį Teisingumo Teismas nusprendė, kad tuo atveju, kai ieškinį dėl sprendimo atmesti jo skundą panaikinimo pareiškia asmuo, prie kurio buvo priekabiauta, tyrimo komitetas, prieš pateikdamas rekomendacijas institucijos pirmininkui ir bet kuriuo atveju prieš priimdamas ieškovui nepalankų sprendimą, privalo gerbti jo, kaip skundą pateikusio asmens, teisę būti išklausytam (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB*, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 56 punktą).

94 Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad apeliantė, kaip skundą pateikęs asmuo, turėjo teisę gauti bent jau asmens, kaltinamo priekabiavimu, ir įvairių liudytojų paaiškinimų santrauką, kad galėtų veiksmingai pateikti savo pastabas, nes šiuos paaiškinimus naudojo tyrimo komitetas savo ataskaitoje, formuluodamas rekomendacijas atitinkamos institucijos pirmininkui, kuriomis pastarasis grindė ginčijamą sprendimą; pateikiant šią santrauką prireikus turi būti laikomasi teisėtų konfidencialumo reikalavimų (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB* (C-558/17 P, EU:C:2019:289, 57 punktą).

95 Ši pozicija buvo patvirtinta 2020 m. birželio 25 d. Sprendime *HF / Parlamentas* (C-570/18 P, EU:C:2020:490, 57–62 punktai), kuriame taikydamas tą pačią nuostatą Teisingumo Teismas, nagrinėdamas kitoje byloje atmestą skundą dėl priekabiavimo, nusprendė, kad asmuo, prie kurio buvo priekabiauta, kaip skundą pateikęs asmuo, turėjo teisę gauti bent jau Patariamojo komiteto nuomonės ir liudytojų apklausos protokolų santraukas, nes institucija, atsakinga už sprendimą dėl priekabiavimo, ginčijamą sprendimą grindė šiais dokumentais.

96 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *HF / Parlamentas* (C-570/18 P, EU:C:2020:490) 66 punkte Teisingumo Teismas patikslino, kad siekiant užtikrinti parodymų konfidencialumą ir juo saugomus tikslus ir kartu tai, kad ieškovas būtų tinkamai išklausytas prieš priimant jam nepalankų sprendimą, gali būti taikomi tam tikri metodai, kaip antai anoniminimas, parodymų turinio atskleidimas pateikiant santrauką ar tam tikrų parodymų dalių nenurodymas.

97 Bylose, kuriose priimti 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimas *OZ / EIB* (C-558/17 P, EU:C:2019:289, 53 punktas) ir 2020 m. birželio 25 d. Sprendimas *HF / Parlamentas* (C-570/18 P, EU:C:2020:490), asmuo, prašęs suteikti teisę būti tinkamai išklausytam, kaip nurodyta šio sprendimo 93 ir 95 punktuose, buvo skundą pateikęs asmuo, kuris manė patyręs priekabiavimą.

98 Tokia situacija skiriasi nuo situacijos šioje byloje, kurioje argumentą dėl nepakankamos galimybės susipažinti su bylos medžiaga pateikė ne skundą pateikęs asmuo, o priekabiavimu kaltinamas asmuo, kuriam dėl šio kaltinimo buvo paskirta nuobauda.

99 Šiuo atveju taikomas visos apimties bendrasis teisės į gynybą paisymo principas, kurį ieškovė taip pat nurodė, pateikdama pirmąjį ieškinio pagrindą.

100 Kaip matyti iš jurisprudencijos šis bendrasis principas taikytinas vykstant bet kokiai procedūrai, pradėtai asmens atžvilgiu ir galinčiai baigtis akto jo nenaudai priėmimu (šiuo klausimu žr. 2012 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Skareby / Komisija*, F-42/10, EU:F:2012:64, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Visų pirma taip yra tuo atveju, kai procedūra gali baigtis nuobaudos paskyrimu (2010 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Akzo Nobel Chemicals ir Akcros Chemicals / Komisija ir kt.*, C-550/07 P, EU:C:2010:512, 92 punktas). Šis pagrindinis Sąjungos teisės principas turi būti užtikrintas net ir nesant atitinkamą procedūrą reglamentuojančių teisės aktų (1986 m. liepos 10 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, 234/84, EU:C:1986:302, 27 punktas; 2006 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Komisija / De Bry*, C-344/05 P, EU:C:2006:710, 37 punktas ir 2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *ECB / Cerafogli*, T-787/14 P, EU:T:2016:633, 72 punktas).

101 Remiantis suformuota jurisprudencija, teisė į gynybą, apimanti teisę būti išklausytam ir teisę susipažinti su bylos medžiaga, yra viena pagrindinių teisių, kuri yra sudėtinė Sąjungos teisinės sistemos dalis ir įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijoje (žr. 2013 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *G. ir R.*, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

102 Šis principas taikytinas nagrinėjamu atveju, nes dėl prieš ieškovę pradėtos procedūros Parlamento narei gali būti (ir buvo) paskirta nuobauda už priekabiavimą.

103 Procedūroje, kuria siekiama nustatyti priekabiavimo faktą, bendrasis teisės į gynybą paisymo principas reiškia, kad laikantis galimų konfidencialumo reikalavimų priekabiavimu kaltinamam asmeniui prieš priimant sprendimą jo nenaudai turi būti pateikti visi kaltę patvirtinantys ir paneigiantys dokumentai, susiję su minėtu priekabiavimu, ir jis turi būti dėl jų išklausytas.

104 Be to, visų bylos dokumentų pateikimas aiškiai numatytas Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnio 1 dalyje asmenims, kuriems taikomi šie nuostatai ir dėl kurių, Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) atlikus savo tyrimą, pradėtas drausminis tyrimas.

105 Šioje byloje iš bylos medžiagos ir teismo posėdžio matyti, kad per procedūrą, per kurią nustatytas priekabiavimo faktas ir paskirta nuobauda, nors 2018 m. vasario 23 d. raštu ieškovei buvo pranešta apie dviejų APNP skundų turinį, ji negalėjo susipažinti nei su jų pareiškimais, pateiktais 2018 m. vasario 27 d. Patariamajame komitete, nei su bylos medžiaga, visų pirma elektroniniais laiškais ir tekstiniais pranešimais, nors į šią įvairią informaciją buvo atsižvelgta siekiant padaryti išvadą, kad būta priekabiavimo, ir ieškovę nubausti.

106 Per posėdį Parlamentas teigė laikęsis teisės į gynybą paisymo principo, tačiau neprivalėjo leisti ieškovei susipažinti su visa bylos medžiaga. Bet kuriuo atveju jis visų pirma tvirtina, kad ieškovė niekada neprašė leisti susipažinti su bylos medžiaga. Be to, dėl konfidencialaus elektroninių laiškų

ir tekstinių pranešimų, kuriais rėmėsi Patariamasis komitetas, o vėliau – Parlamento pirmininkas, pateikdami savo nuomones ir sprendimą, pobūdžio kiltų sunkumų juos pateikti. Galiausiai šios informacijos pateikti nereikėjo, nes ieškovė žinojo jų turinį, kadangi jie buvo jai adresuoti ar gauti iš jos.

107 Dėl pirmojo argumento primintina, kad, priešingai, nei teigia Parlamentas, vykstant priekabiavimo nagrinėjimo procedūrai, galimybė susipažinti su bylos medžiaga negali būti susieta su atitinkamo asmens prašymu. Iš tiesų kompetentinga institucija, kuri vykdo dėl šio asmens pradėtą procedūrą, privalo paisyti visų būtinų garantijų, visų pirma susijusių su teise į gynybą, nelaukdama, kol to bus paprašyta.

108 Kalbant apie antrąjį argumentą, reikia pažymėti, kad savo argumentuose Parlamentas bendrais bruožais nurodė būtinybę apsaugoti skundo pateikėjus, siekdamas paaiškinti, kodėl galimybė susipažinti su atitinkamais dokumentais buvo apribota vykstant aptariamai procedūrai, nenurodydamas informacijos, kuriai dėl jos ypatybių reikėjo laikytis tam tikro pobūdžio konfidencialumo, ar tai pagrindžiančių priežasčių.

109 Bet kuriuo atveju reikia priminti, kad konfidencialumą galima užtikrinti įvairiomis techninėmis priemonėmis, pavyzdžiui, anoniminimu, bylos medžiagos turinio atskleidimu pateikiant santrauką ar tam tikrų jos turinio dalių nenurodymu (2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, C-570/18 P, EU:C:2020:490, 66 punktas).

110 Dėl trečiojo argumento, kuris, be kita ko, prieštarauja antrajam, reikia pažymėti, jog tam, kad priekabiavimu kaltinamas asmuo galėtų užtikrinti savo gynybą, jis turi turėti galimybę tiksliai žinoti bylos dokumentų, kuriais grindžiami su juo susijusiuose sprendimuose jam pateikti kaltinimai, turinį.

111 Per teismo posėdį Parlamentas teigė, kad jis privalo nustatyti informaciją, kuri turi būti perduota priekabiavimu kaltinamam asmeniui, su sąlyga, kad šis prašo dokumentų, kuriais ši informacija buvo pagrįsta, jei mano, kad tai yra būtina.

112 Šiam argumentui negalima pritarti. Vykstant priekabiavimo nagrinėjimo procedūrai, kompetentingos instancijos, laikydamosi galimų konfidencialumo reikalavimų, turi pateikti suinteresuotajam asmeniui ne tik informaciją, kuria grindžiami kaltinimai dėl priekabiavimo, bet ir šiuos kaltinimus pagrindžiančius dokumentus, pavyzdžiui, tokius, kurie prireikus leistų juos paneigti, nes suinteresuotasis asmuo turi turėti galimybę pats nuspręsti, kaip parengti ir pagrįsti savo gynybą.

113 Taigi Parlamento pateikti argumentai dėl teisės į gynybą paisymo principo taikymo šioje byloje turi būti atmesti.

114 Vadinasi, reikia konstatuoti, kad šioje byloje buvo pažeistas bendrasis teisės į gynybą paisymo principas.

c) Dėl teisės į gynybą paisymo principo pažeidimo pasekmių

115 Kaip matyti iš suformuotos jurisprudencijos, teisės į gynybą pažeidimas lemia pasibaigus atitinkamai administracinei procedūrai priimto sprendimo panaikinimą tik jei, nesant šio pažeidimo, šios procedūros rezultatas būtų kitoks (2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB*, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 76 punktas).

116 Teisingumo Teismo nuomone, šis reikalavimas yra įvykdytas, kai neturėdamas galimybės susipažinti su dokumentais, kurie jam turėjo būti pateikti paisant teisės į gynybą, ieškovas negalėjo tinkamai pateikti savo pastabų (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB*, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 77 ir 78 punktus ir 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, C-570/18 P, EU:C:2020:490, 73 punktą), ir taip iš jo atimta galimybė, nors ir nedidelė, užtikrinti geresnę savo gynybą (šiuo klausimu žr. 2019 m. sausio 16 d. Sprendimo *Komisija / United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 56 punktą).

117 Tokiu atveju bylos medžiagos, kuria rėmėsi administracija, nepateikimas iš tikrųjų neišvengiamai turi įtakos aktų, priimtų pasibaigus procedūrai, galinčiai turėti neigiamą poveikį ieškovei, teisėtumui, atsižvelgiant į teisę į gynybą (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *OZ / EIB*, C-558/17 P, EU:C:2019:289, 78 punktą ir 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, C-570/18 P, EU:C:2020:490, 73 punktą).

118 Šiuo atveju iš bylos medžiagos ir teismo posėdžio matyti, kad ieškovė per su ja susijusią procedūrą negalėjo susipažinti nei su 2018 m. vasario 27 d. dviejų APNP pareiškimais, pateiktais Patariamajame komitete, nei su visa bylos medžiaga, visų pirma elektroninių laiškų ar tekstinių pranešimų, kuriais pagrįsti kaltinimai, turiniu, nors į šią informaciją buvo atsižvelgta konstatuojant priekabiavimo faktą ir skiriant nuobaudą.

119 Šiuo klausimu reikia priminti, kad psichologinio priekabiavimo, kaip jis suprantamas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį, apibrėžtis, sutampanti su 2014 m. balandžio 14 d. taisyklių su pakeitimais, padarytais 2015 m. liepos 6 d., 3 straipsnio 1 dalyje pateikta apibrėžtimi, reiškia pareigūnų ir tarnautojų veiksmų ir elgesio vertinimą atsižvelgiant į kontekstą, net jei ne visada yra lengva tai atlikti (šiuo klausimu žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *SQ / EIB*, T-377/17, EU:T:2018:478, 99 punktą ir 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Curto / Parlamentas*, T-275/17, EU:T:2018:479, 75 punktą).

120 Šiomis aplinkybėmis, remiantis šio sprendimo 115–117 punktuose priminta jurisprudencija, reikia pripažinti, kad, neturint galimybės susipažinti su visu bylos medžiagos turiniu, šiuo atveju ieškovei buvo atimta galimybė geriau užtikrinti savo gynybą ir kad šis pažeidimas neišvengiamai turėjo įtakos sprendimų dėl priekabiavimo fakto nustatymo ir nuobaudos skyrimo turiniui.

121 Taigi reikia nustatyti, kiek teisės į gynybą paisymo principo pažeidimas turėjo įtakos skirtingų ginčijamų sprendimų teisėtumui.

1) Dėl Parlamento pirmininko sprendimo dėl priekabiavimo

122 Parlamento pirmininko sprendimas dėl priekabiavimo yra pirmasis, priimtas pasibaigus procedūrai, kuri turėjo trūkumų dėl pirma nustatyto teisės į gynybą paisymo principo pažeidimo.

123 Kadangi šis sprendimas buvo priimtas Parlamento pirmininkui neturint informacijos ir argumentų, kuriuos būtų galėjusi pateikti ieškovė, jei pagal šį principą jai būtų suteikta galimybė susipažinti su bylos medžiaga, kuria jis ketino remtis, šis sprendimas turėtų būti panaikintas.

2) Dėl Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos

124 Akivaizdu, kad Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos teisėtumui taip pat turi įtakos pirma nustatytas teisės į gynybą paisymo principo pažeidimas. Iš tiesų jis grindžiamas nurodytais priekabiavimo faktais, kurių nustatymui turėjo įtakos teisės į gynybą paisymo principo pažeidimas.

125 Taigi Parlamento pirmininko sprendimas dėl nuobaudos turi būti panaikintas dėl teisės į gynybą paisymo principo pažeidimo.

3) Dėl Parlamento biuro sprendimo

126 Parlamentas mano, kad jo Biuro sprendimas susijęs tik su nuobauda, todėl jam negali daryti įtakos teisės į gynybą paisymo principo pažeidimas, kuris susijęs tik su Parlamento pirmininko sprendimu dėl priekabiavimo.

127 Reikia pabrėžti, kad Parlamento biuro sprendimu patvirtinamas Parlamento pirmininko sprendimas dėl nuobaudos ir kad jis taip pat grindžiamas nurodytais priekabiavimo faktais, kurių nustatymui turėjo įtakos teisės į gynybą paisymo principo pažeidimas. Taigi šio nustatymo neteisėtumas neišvengiamai lemia Parlamento biuro sprendimo neteisėtumą.

128 Žinoma, savo sprendime Parlamento biuras apribojo savo atliekamas funkcijas skundo, pagrįsto Darbo tvarkos taisyklių 167 straipsniu, nagrinėjimo srityje, 4 punkte nurodydamas, kad, pirma, jis „turi kompetenciją tik persvarstyti pačią nuobaudą“ ir, antra, jis neturi kompetencijos peržiūrėti sprendimo dėl priekabiavimo „pagrįstumo“ arba „faktinių aplinkybių“, kuriomis grindžiamas sprendimas skirti nuobaudą.

129 Vis dėlto tame pačiame savo sprendimo 4 punkte Parlamento biuras pripažino, kad patikrino procedūros, kurią užbaigus buvo priimtas sprendimas dėl priekabiavimo, teisėtumą.

130 Taigi Parlamento biuras nurodė, jog „tam, kad teisinė gynyba būtų veiksminga, [jis nusprendė], kad yra tikslinga atlikti vertinimą, apsiribojantį patikrinimu, ar išvada dėl psichologinio priekabiavimo [buvo] nustatyta tinkamomis sąlygomis ir ar, konkrečiau kalbant, vykdyta procedūra neturėjo akivaizdžių trūkumų, kurie galėjo pakenkti sprendimo skirti nuobaudą teisėtumui“.

131 Kartu Parlamento biuras savo sprendimo 5 punkte patvirtino, kad procedūra neturėjo trūkumų, dėl kurių būtų galima ginčyti sprendimo dėl priekabiavimo ir sprendimo dėl nuobaudos galiojimą. Iš tiesų jis nurodė, kad „[š]iuo pagrindu Biuras manė, kad Parlamento pirmininko nustatytas psichologinis priekabiavimas <…> [buvo] konstatuotas tinkamomis sąlygomis ir kad procedūra netur[ėjo] akivaizdžių trūkumų, galėjusių pakenkti sprendimo skirti nuobaudą teisėtumui“.

132 Taigi Parlamento biuras savo sprendimą grindė vertinimu, kuris dėl šio sprendimo 91–114 punktuose nurodytų priežasčių buvo atliktas pažeidžiant teisės į gynybą paisymo principą.

133 Vadinasi, šį sprendimą reikia panaikinti dėl minėto principo pažeidimo.

4) Išvada dėl prašymo panaikinti

134 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir, nesant reikalo nagrinėti nei kitų pirmajame ieškinio pagrinde nurodytų argumentų, nei kitų ieškovės nurodytų ieškinio pagrindų, nei jos prašymų pateikti įrodymų ar prašymų taikyti proceso organizavimo ir tyrimo priemones, reikia konstatuoti, kad Parlamento pirmininko sprendimas dėl priekabiavimo, Parlamento pirmininko sprendimas dėl nuobaudos ir Parlamento biuro sprendimas turi būti panaikinti.

C. Dėl prašymo paskirtą drausminę nuobaudą pakeisti Darbo tvarkos taisyklių 166 straipsnio 4 dalies a punkte numatyta nuobauda

135 Ieškinio reikalavimuose ieškovė Bendrojo Teismo papildomai prašo „pripažinti, kad paskirta drausminė nuobauda yra per griežta ir neproporcinga“ ir „pakeisti ją Darbo tvarkos taisyklių 166 straipsnio 4 dalies a punkte numatyta nuobauda“. Šioje nuostatoje numatyta nuobauda yra papeikimas.

136 Kadangi šio sprendimo 135 punkte nurodytas prašymas yra papildomo pobūdžio, palyginti su prašymu dėl panaikinimo, kuris buvo patenkintas, nereikia priimti sprendimo dėl prašymo pakeisti nuobaudą.

D. Dėl prašymo atlyginti žalą

1. Dėl prašymo atlyginti turtinę ir neturtinę žalą

137 Ieškiniu ieškovė prašo priteisti iš Parlamento sumokėti 50 000 EUR arba didesnę ar mažesnę sumą, kurią Bendrasis Teismas nustatys kaip teisingą, už Parlamento pirmininko ir jo Biuro narių elgesį. Ieškovei paskirta nuobauda turėjo jai itin neigiamą poveikį dėl neteisingo nuobaudos pobūdžio ir dėl to, kad žiniasklaida apie ją pranešė ne tik Parlamente, bet ir valstybėse narėse.

138 Dublike ieškovė nurodo patyrusi trijų rūšių žalą, t. y. pirma, turtinę žalą, patirtą praradus teisę 12 dienų gauti dienpinigių išmoką ir dėl to, kad ji galėjo naudotis tik vieno akredituoto Parlamento nario padėjėjo paslaugomis, antra, neturtinę žalą, patirtą dėl jos pablogėjusio įvaizdžio, nes paskirta nuobauda sulaukė itin didelio atgarsio žiniasklaidoje, ir, trečia, žalą, atsiradusią dėl jos pašalinimo iš „5 žvaigždžių judėjimo“ partijos.

139 Parlamentas mano, kad šis prašymas turi būti atmestas kaip visų pirma nepriimtinas arba nepagrįstas.

140 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad turtinės žalos, patirtos praradus teisę 12 dienų gauti dienpinigių išmoką, atlyginimas yra galima tolesnių veiksmų, kurių reikia imtis dėl Parlamento pirmininko sprendimo dėl nuobaudos ir Parlamento biuro sprendimo panaikinimo, pasekmė. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą institucija, kurios aktas buvo pripažintas negaliojančiu, privalo imtis būtinų priemonių sprendimui dėl panaikinimo įgyvendinti. Atsižvelgiant į teisminės ir administracinės institucijos kompetencijos paskirstymą, institucija, priėmusi panaikintą aktą, privalo nustatyti, kokios priemonės yra reikalingos įgyvendinant sprendimą dėl panaikinimo (žr. 2014 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Éditions Odile Jacob / Komisija*, T-471/11, EU:T:2014:739, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

141 Be to, kalbant apie tai, kad ieškovė galėjo naudotis tik vieno akredituoto Parlamento nario padėjėjo paslaugomis, reikia pripažinti, kad institucijai nėra neteisėta imtis priemonių, siekiant atriboti asmenis, kurie skundėsi priekabiavimu, nuo priekabiavimu kaltinamo asmens.

142 Likusiais ieškovės reikalavimais siekiama neturtinės žalos atlyginimo.

143 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją neteisėto akto panaikinimas pats savaime gali būti tinkamas ir iš esmės pakankamas bet kokios neturtinės žalos, galėjusios atsirasti dėl šio akto, atlyginimas (1987 m. liepos 9 d. Sprendimo *Hochbaum ir Rawes / Komisija*, 44/85, 77/85, 294/85 ir 295/85, EU:C:1987:348, 22 punktas ir 2004 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Montalto / Taryba*, T-116/03, EU:T:2004:325, 127 punktas), nebent ieškovas įrodo, kad patyrė neturtinę žalą, nesusijusią su neteisėtumu, kuriuo grindžiamas akto panaikinimas, ir negalinčią būti visiškai atlygintą panaikinus šį aktą (2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Korwin-Mikke / Parlamentas*, T-352/17, EU:T:2018:319, 78 punktas).

144 Šioje byloje ginčijamų sprendimų panaikinimas turi būti laikomas pakankamu, juo labiau kad Bendrojo Teismo sprendimas dėl ieškinio pagrindo, susijusio su teisės į gynybą paisymo principo pažeidimu, nedaro įtakos priekabiavimo egzistavimui ar neegzistavimui.

145 Papildomai reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė įrodymų, kuriais siekiama nustatyti Parlamento atsakomybę už tariamą neturtinę žalą, kaip to reikalauja procesui Bendrajame Teisme taikomos taisyklės.

146 Remiantis suformuota jurisprudencija, tam, kad būtų tenkinami Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkto reikalavimai, ieškinyje dėl Sąjungos institucijos tariamai padarytos žalos atlyginimo turi būti pateikti įrodymai, leidžiantys nustatyti veiksmus, kuriais ieškovas kaltina instituciją, motyvai, kodėl jis mano, jog tarp veiksmų ir tariamai patirtos žalos yra priežastinis ryšys, ir nurodyti šios žalos pobūdis ir dydis (žr. 2017 m. liepos 20 d. Sprendimo *ADR Center / Komisija*, T-644/14, EU:T:2017:533, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

147 Šiuo atveju ieškovė ieškinyje nenurodė, ką reiškia „[Parlamento] pirmininko ir [jo] Biuro narių elgesys“, dėl kurio atsirado ši neturtinė žala, ir priežastinis ryšys tarp tokio elgesio ir šios žalos. Ieškinyje ji taip pat nepaaiškino, ką patyrė asmeniškai.

148 Be to, Procedūros reglamento 85 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „įrodymai ir pasiūlymai pateikti įrodymų pateikiami pirmą kartą pasikeičiant pareiškimais“.

149 Šioje byloje ieškovė ieškinio priede nepateikė neturtinės žalos įrodymų, nors jie atsirado anksčiau už ieškinį. Iš tiesų įvairios publikacijos buvo paskelbtos 2018 m. spalio mėn., o sprendimas, kuriuo ji pašalinta iš jos partijos, priimtas 2018 m. gruodžio 31 d.

150 Žinoma, remiantis Procedūros reglamento 85 straipsnio 2 dalimi, „dublike arba triplike pagrindinės šalys gali papildomai pateikti įrodymų ar pasiūlymų pateikti įrodymų, kad pagrįstų savo argumentus, su sąlyga, kad vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas“.

151 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad ieškovė nenurodė priežasčių, dėl kurių jos įrodymai buvo pateikti pavėluotai.

152 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti prašymą atlyginti žalą.

2. Dėl kitų prašymų atlyginti žalą

153 Ieškinio 63 punkte ieškovė Bendrojo Teismo prašo „įpareigoti Parlamentą imtis žalos atlyginimo priemonių, t. y. <…> pranešti apie priimtą sprendimą per Parlamento plenarinį posėdį <…> ir Parlamento atsakomybe ir lėšomis pranešti apie tai svarbiausioms naujienų tarnyboms <…>, taip pat pateikti visus rinkodaros pranešimus, galinčius atkurti deramą viešąją nuomonę apie ieškovę“. Be to, ieškinio reikalavimuose ieškovė Bendrojo Teismo prašo įpareigoti Parlamento pirmininką informaciją apie žalos atlyginimą paskelbti viešai plenariniame posėdyje.

154 Kaip pabrėžia Parlamentas, Sąjungos teismas negali, nepasisavindamas administracinės valdžios prerogatyvų, duoti nurodymų Sąjungos institucijai ar įstaigai (šiuo klausimu žr. 2019 m. sausio 15 d. Sprendimo *HJ / EMA*, T-881/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:5, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

155 Remiantis suformuota jurisprudencija, šis principas lemia ne tik tai, kad atmetami ieškinyje dėl panaikinimo suformuluoti reikalavimai, kuriais siekiama, kad institucija ar įstaiga atsakovė imtųsi priemonių teismo sprendimui dėl panaikinimo įgyvendinti, dėl to, kad Bendrasis Teismas tam neturi jurisdikcijos, bet iš esmės jis taip pat taikomas ir ieškiniui dėl žalos atlyginimo, kuriuo ieškovas prašo įpareigoti instituciją imtis konkrečių priemonių, siekiant atlyginti tariamą žalą (šiuo klausimu žr. 2019 m. sausio 15 d. Sprendimo *HJ / EMA*, T-881/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:5, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

156 Taigi reikia atmesti prašymus atlyginti žalą, t. y. įpareigoti „<…> pranešti apie priimtą sprendimą per Parlamento plenarinį posėdį <…> ir Parlamento atsakomybe ir lėšomis pranešti apie tai svarbiausioms naujienų tarnyboms <…>, taip pat pateikti visus rinkodaros pranešimus, galinčiais atkurti deramą viešąją nuomonę apie ieškovę“.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

157 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

158 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 2 dalį, jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Bendrasis Teismas nusprendžia, kaip turi būti paskirstytos išlaidos.

159 Pagal Procedūros reglamento 135 straipsnį, kai to reikalauja teisingumas, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad pralaimėjusi šalis, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia tik dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų arba kad iš pralaimėjusios šalies jos visai neturi būti priteistos.

160 Šioje byloje teisingumas reikalauja, kad, nors ieškovės prašymas atlyginti žalą buvo atmestas, Parlamentas turi padengti visas savo ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas, nes jis iš esmės pralaimėjo bylą.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2018 m. spalio 2 d. Europos Parlamento pirmininko sprendimą, kuriuo Giulia Moi veiksmai dviejų jos akredituotų Parlamento nario padėjėjų atžvilgiu buvo pripažinti psichologiniu priekabiavimu, 2018 m. spalio 2 d. Parlamento pirmininko sprendimą, kuriuo G. Moi už jos veiksmus, pripažintus psichologiniu priekabiavimu dviejų jos akredituotų Parlamento nario padėjėjų atžvilgiu, paskirta nuobauda – atimta teisė 12 dienų gauti dienpinigių išmoką, ir 2018 m. lapkričio 12 d. Parlamento biuro sprendimą dėl 2018 m. spalio 16 d. G. Moi pateikto skundo pagal Parlamento darbo tvarkos taisyklių 167 straipsnį.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.**

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Paskelbta 2021 m. vasario 3 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

[i] — Remdamasis teisės aktais dėl asmens duomenų apsaugos Bendrajam Teismui vykdant teisminę veiklą teismo kancleris nusprendė įslaptinti tam tikrus duomenis viešai skelbiamoje sprendimo versijoje; šie duomenys pakeisti įrašu [*asmens duomenys*].